

РЕШЕНИЕ

№ 1097

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10454** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от П. В. Й. срещу Решение №3599 от 05.08.2024г. по АНД №4979/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-и състав, с което е изменен Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 8584874, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4, във вр. с ал.1, т.3 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, като вместо това е наложено на П. В. Й. административно наказание на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП „глоба“ в размер на 100лв. за нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП. Твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Конкретно се сочи, че СРС не е съобразил, че неясно и непълно е посочена в електронния фиш фактическата обстановка по отношение на съставомерни признаци на деянието: мястото на извършване на нарушението – в населено място или извън него; актовете, които обосновават извода за наличието на квалифициращия признак „повторност“ Счита, че доколкото в

електрония фиш не е посочена привръзката на нормата на чл.182, ал.4 ЗДвП със съответната норма на чл.182, ал.1, ал.2 или ал.3 ЗДвП, електронният фиш е следвало да бъде отменен изцяло, а не да преквалифицира нарушението в хипотезата на чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН; както и че е необоснован извода за установяване на самоличността на нарушителя по безспорен начин, доколкото според касатора на представения от СДВР снимков материал последните две цифри от номера на автомобила са нечетливи. И. се решението на СРС и измененият с него електронен фиш да бъдат отменени, алтернативно – делото да бъде върнато на въззивния съд за ново разглеждане.

В съд.з. касационният жалбоподател П. В. Й., чрез адв.А., поддържа касационната жалба. Претендира адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 ЗАдв.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, р.пр., не се представлява в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. По съществото ѝ, взе предвид следното:

С обжалваното решение СРС е изменил електронен фиш за налагане на глоба серия К, № 8584874, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, във вр. с ал.1, т.3 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, като вместо това е наложено на П. В. Й. административно наказание на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП „глоба“ в размер на 100лв. за нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 29.12.2023 г., в 21:03 часа, в [населено място], по [улица]до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС - лек автомобил „Нисан М.“, с рег. [рег.номер на МПС], установено и заснето с АТСС – CORDON M2 – MD1196, след приспаднат толеранс от -3 %, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 75 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 25 км/ч. СРС е приел също така, че връчването на ЕФ № К7926984 на 11.10.2023г. не доказва влизането му в сила на 26.10.2024г., доколкото по делото са представени доказателства, че същият е бил обжалван, т.е. нарушението не е извършено при условията на повторност. Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение по основния състав на нарушението както от обективна, така и от субективна страна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал.1 от ЗДвП. П. В. Й., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По

аргумент от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство (видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване №В-46 от 06.07.2018 и протокол № 145-СГ-ИСИС от 06.12.2023 г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол), като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Неоснователно е възражението на касатора, че по тях не се установява регистрационния номер на автомобила – видно напр. от снимката на л.15 от въззивното дело, той категорично и ясно се разчита като „СВ 7743 КР“. Ясно е конкретно, обратно на твърдението в жалбата, в ЕФ е посочено и че нарушението е извършено в населено място- [населено място]. Доколкото, след изменението му от СРС, по електронния фиш е отпаднал квалифициращия нарушението признак „повторност“, като е прието осъществяването на основния състав, ирелевантна е липсата на посочен предходен; въпреки, че може да бъде отбелязано, че като такъв е посочен - ЕФ № К7926984.

Неоснователно е възражението, че в ЕФ не е приложена съответната санкционна разпоредба, тъй като липсва, съответната привръзка на нормата на чл.182, ал.4 от ЗДвП, запълваща бланкета й - на чл.182, ал.1, ал.2 или ал.3 от ЗДвП. В процесния ел.фиш изрично е посочената привръзката на тази разпоредба с тази на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, като така посочената санкционна разпоредба е правилно приложена от СРС, с оглед липсата на квалифициращия признак „повторност“. Безспорно, касаторът е бил запознат с фактите, въз основа на които е вменена отговорността му и е имал възможност да се защитава по тях, а правилно приложената санкционна разпоредба не е от естество да доведе до неяснота относно приложимия закон, въз основа на който е санкциониран.

Отделно от това, евентуалният пропуск да се посочи в ЕФНГ конкретната хипотеза по чл.182, ал.1 не представлява нарушение, което е основание за неговата отмяна. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл.21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него. Допълнителните данни по него – напр. относно повторността на нарушението, са от значение за определяне на наказанието, а не за наличието на вмененото нарушение, поради което не е налице и пречка по чл.189, ал.4 ЗДвП за издаването на ЕФ.

Предвид изложеното доводите на касатора, че СРС е излязъл извън границите на своите правомощия по закон, като за пръв път в решението е посочил приложимия закон, какъвто не е посочен в издадения Електронен фиш при определяне на наказанието, са неоснователни.

Фактичката обстановка, нарушението по основният му състав и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да измени обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е изменен ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3599 от 05.08.2024 г. по АНД № 4979/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.